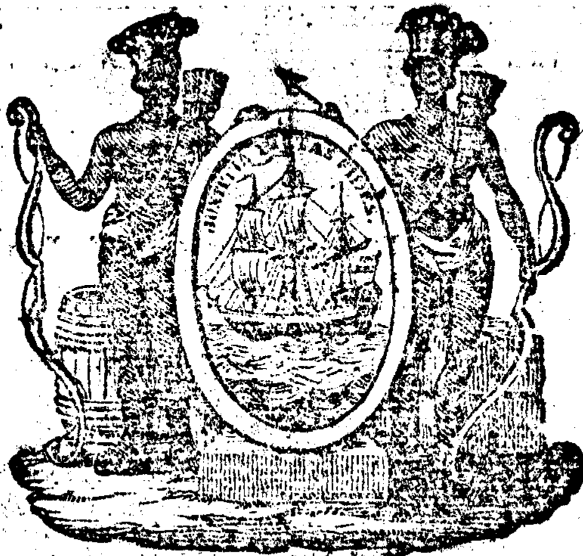
A°. 1839. N°. 72.

Zaturdag, 7 September.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 September 1839.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 9 Augustus ll., No. 1244/1075, zijn de Deurwaarders bij de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken A. FERNANDES JR. en A. M. FERNANDES, gequalificeerd om bij ziekte of andere verhinderingen van den Kamerbewaarder bij de Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt, en bij die tot onderzoek naar de Ziekte der Melaatschheid, derzelfs functien waar te nemen.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal aanvangen op Maandag den 9den dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren en zulks wel met Wijk La. A., zullende dezelve op elke daaropvolgende Donderdagen en Maandagen gedurende gemelde uren werkzaam zijn; wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon of wel bij hunne afwezigheid door achterlating van hunne huurcontracten of van zoodanig ander papier, waaruit de Commissie het vereischte te weten kan blijken;

De Commissie acht zich verpligt, aan de aandacht der Eigenaren van Huizen of Erven te brengen dat zij het zich zelven te wijten zullen hebben wanneer door de niet erlanging der gevraagde illucidatien, eenig Gebouw of Erf soms hooger dan het bestaand huurcontract mogt aangeslagen worden.

Paramaribo, den 5 September 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,

A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 5 September 1839.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: WILHELMUS JOHANNES RIETSTAP, geboren te *Rotterdam*, en ANGELIQUE FRANÇOISE BOUFFARÉ, geboren te *Suriname*; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 5 September 1839.

Door Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, zijn bij Gouvernements-Order van heden No. 44 | 7, bij de Schutterij van *Paramaribo* benoemd en aangesteld:

Tot *Eerste Luitenant*, de 2de Luitenant HEIJMANS JACOB ABRAHAMS WITTERING.

Tot *Tweede Luitenant*, de Adjudant Onder-Officier CAREL JACOBUS LEIJSNER.

Tot *Tweede Luitenant*, OFFICIER VAN KLEEDING EN WAPENING, de Sergeant EDUARD JOHANNES HALFRIDE.

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSER.

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt N. Chapman, hebbende 4 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener Henry Frew, Kapt. J. Wright, hebbende 4 dagen reis; Passagier: G. Fraser en D. Alberga. — Beide van Berbice.

Den 3den, de Engelsche Schoener Friends, Kapt. F. Warner, van Demerary, hebbende 8 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener Sylph, Kapt. G. Caple, van Berbice, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: D. C. Cameron, W. P. Henry en W. A. Gödeken.

Den 4den, het Schip West-Indien, Kapt. J. J. Boon, van Amsterdam; hebbende 52 dagen reis; Passagier: de Heer .. Valk.

Idem, de Nd. Am. Brik Sarah, Kapt. W. E. Herrick, van Gloucester; hebbende 23 dagen reis.

Den 5den, Z. M. Transportschip PRINS WILLEM FREDERIK HENDRIK, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee, J. G. Mugs, komende van Helvoetsluis, hebbende 62 dagen reis.

Mengelingen.

AANBEVELINGEN.

»Goed, dat ik u hier aantref!" — sprak de Graaf X, Hofmaarschalk aan het hof te ***, tot den hof-kapelmeester, dien hij in een der vertrekken vond, — »de Vorst is ontevreden, hoogst ontevreden over de kapel."

»Dat gaat mij aan," was het antwoord.

»Het moet anders worden; er moeten betere instrumenten aangeschaft worden."

»Wij hebben die zoo goed mogelijk; slechts zij, die dezelve bespelen moeten — —"

»Van die spreek ik immers; het zijn knoeijers."

»Gewis! — en ik heb alzoo verlof om den onbekwaamsten weg te zenden? Dien violist, bij voorbeeld, die twee maanden geleden is aangesteld geworden?"

»Dien heb ik immers aanbevolen! die blijft!"

»Ik moet zeggen, dat hij de ongeschiktste van allen is." —

»Hij blijft; hij is de zoon mijns kamerdienaars."

»Alzoo zal ik dan ook den broeder der kamervrouw van de Vorstin niet mogen wegzenden, den fluitist?"

»Waar denkt gij aan? Gij zoudt u de hoogste ongenade van den Vorst op den hals halen. Hare Hoogheid .. ut hare kamervrouw boven alles." — hem .. ..

»Ook is er nog een teringachtige fagotist, dien heeft de Erfprins aanbevo-

en; een gebrekkige bassist, dien heeft mevrouw de Opperhofmeesteres aanbevolen."

»Die blijven allen; — maar onder de overigen." —

»Weet ik niemand op te noemen, dien ik zou kunnen missen, het zou veel moeite kosten hun gelijken te bekomen."

»Er moet echter volstrekt eene verandering plaats hebben."

»Dan zullen er nog eenige bekwame personen aangesteld moeten worden; en in dit geval verzoek ik aanwijzing voor de benoodigde sommen."

»Zijt gij dwaas? De Vorst verkeert in de grootste verlegenheid omtrent het finantiële; alle kassen zijn ledig."

»Maar wanneer men menschen in zijne dienst aanstelt, dan moet men hen ook in staat stellen om te kunnen leven."

»Alles goed en wel! maar aan geld is niet te denken; gij moet u op eene andere wijze zoeken te helpen." —

Dat volgens dit gesprek de kapel niet beter werd, laat zich begrijpen; zij werd veeleer dagelijks slechter. De bekwame muzijkanten, die hetzelve verlieten, werden door onbekwame personen, of door dezulken, die slechts een middelmatig kunsttalent bezaten, vervangen; zoodat eindelijk de kapel in een instituut ter verzorging van behoeftigen en verminkten herschapen was. De Vorst, die zich van zijne geliefkoosde uitspanningen beroofd zag, trad eindelijk met een magtwoord op, voor hetwelk allen moesten verstommen. — Thans hebben de onderdanen vol verwachting het oog op den Vorst gerigt, van wien zij een gelijk magtwoord hopen, dat de kollegiën van Algemeen Bestuur moet treffen; zij wenschen dezelve gezuiverd te zien van die menigte ledigloopers en domkoppen, die het slechts aan voorspraak en gunst te danken hebben, dat zij op de plaats zitten, op welke zij niet behooren, en als kwade landsposten te beschouwen zijn. Intusschen is het geene kleinigheid, ambten, die eens gegeven werden, terug te nemen. De klagten der ontslagenen kunnen niet te onregt genoemd worden; zij zullen zelfs diegenen roeren, die van de noodzakelijkheid eener vermindering of bezuiniging het meest doordrongen zijn; allen zullen toestemmen, dat men geene onbekwame menschen moet aanstellen, doch ook niemand, die zijn' pligt betracht, en zijn ambt behoorlijk uitoefent, verstooten en broodeloos maken moet.

De Vorst, om niet van gruwzaamheid beschuldigd te worden, en om zich bij zijne onderdanen niet gehaat te maken, zoude eene menigte onderstanden hebben te verleenen, en wij hebben van den opzigter vernomen, dat de schatkist in eenen bekrompen toestand is.

Het is alzoo te vreezen, dat tot nadeel van het land alles blijven zal, gelijk het is.

De vader van den tegenwoordigen Vorst begreep dat anders: de aanstelling der hoofdambtenaren bij de verschillende departementen onder zijn bestuur, had dan eerst plaats, nadat door hem zelven de naauwkeurigste berigten waren ingewonnen, en die der mindere beambten geschiedde op de voordragten en verantwoordelijkheid der hoofdambtenaren, welke, indien zij voorbedachtelijk in hunne voordragt eenen misslag begaan hadden, van hunne posten werden ontzet. Dit maakte alle kuiperijen van aanbevelingen doelloos, en gaf aan den bekwamen man het vooruitzigt, bij ontstane vacaturen, niet voor onwetenden te moeten wijken, want het belang van den hoofdambtenaar was er aan verbonden. Alzoo werden 's lands belangen door verstandige en ijverige ambtenaren bevorderd, en de Vorst wegens zijne regtvaardigheid door zijne onderdanen bemind en gezegend.

(Vorsten Spiegel.)

BIJZONDERHEDEN, SMAAK EN ZWAKHEDEN VAN EENIGE GROOTE MANNEN EN VAN EENIGE VOLKEN.

I.

Et plus d'un maréchal de France,
Est parti, le sac sur le dos.
Scribe.

Mortier, Hertog van Treviso, die op den boulevard du Temple te Parijs, bij het losbranden der Machine infernale van Fieschi, het leven verloor, was eerst Garde-National en zoon eens koopmans te Cateau Cambrésis.

— **Murat**, die van jager te paard 1792, naderhand Koning van Napels werd, was de zoon eens herbergiers uit Bastide bij Cahors.

— **Ney**, Prins van de Moscowa en zoon eens kuipers te Sarelouis, Huzaar in 1787, werd in 1795 Generaal. Hij droeg lang nog daarna onder de soldaten den naam van Pierre le Rouge (de Roode).

— **Oudinot**, zoon eens winkeliers te Bar, werd Soldaat, vervolgens Hertog van Reggio.

— **Perignon**, de zoon van eenen burger uit Grenada, was eerst Soldaat.

— **De Ruiter**, zoon eens bierkruijers te Vlissingen, naderhand Vlootvoogd, begon zijne loopbaan als touwslagersjongen.

— **Serrurier**, zoon eens burgers uit Laon, was eerst soldaat.

— **Suchet**, Hertog van Albufera, was de zoon van eenen zijdewever te Lyon. Als gemeen Soldaat ging hij in dienst.

— **Victor Perrin**, Hertog van Belluno, was eerst pijper, soldaat, en Alvorens hij in dienst ging, was hij winkeljongen te Troyes.

II.

Tous les goûts sont dans la Nature.

Des goûts et des couleurs il ne faut pas disputer.
(La sagesse des Nations.)

Alexander was verzot op het paard Bucéphalus.

— **Augustus** op eenen papegaai.

— **Virgilius** op eenen vlinder.

— **Nero** op eene spreeuw.

— **Héliogabalus** op eene musch.

Uladislas, Koning van Polen, ontstelde op het zien van eenen appel.

— **Erasmus** kon de lucht van zeevisch niet verdragen, zonder eenen aanval van koorts te gevoelen.

— De maarschalk **d'Albert** zette het op een loopen, als hij varkens zag.

— **Hendrik III.** had zulk eenen afkeer van katten, dat hij het niet in eene kamer konde uithouden, waar zich eene kat bevond.

— **Tasso** meende somtijds den duivel naast zich te zien.

— **Ticho Brahé** veranderde van kleur, en konde niet op zijne beenen staan blijven, als hij Vos of een Konijn zag.

— **Bacon** viel in flaauwte, als er een maan-eclips plaats had.

— **La Mothe-le-Vager** kon geene muzijk, hoe welluidend of van welk instrument ook, verdragen. Het gerommel des donders en het snerpen van den wind bragten hem in verrukking.

— **Hobbes**, een berucht vrijgeest, kon des nachts geen oogenblik zonder licht wezen, of hij verloor het gebruik zijner zinnen. Hij geloofde niet aan God, en had eene onbeschrijfelijke vrees voor den duivel.

— **Pascal** zag altijd eenen afgrond aan zijne linkerhand.

— **Lodewijk XIV** kon het gezigt van den Tour de St. Denis niet verdragen.

Frans I zeide: »Men moet Italiaansch spreken tegen zijne beminde, Fransch tegen zijn vriend, Engelsch tegen de vogels, Duitsch tegen zijn paard, Spaansch tegen God."

Vrouwen-Handschoenen moeten in Spanje bereid, in Frankrijk gesneden, en in Engeland genaaid worden.

Men zegt tegen jonge lieden, dat zij, om een schoon uiterlijk te hebben, het hoofd van eenen Engelschman, de oogen van eenen Italiaan, de handen eens Duitschers, de gestalte van eenen Franschman, en de beenen van eenen Spanjaard behoeven.

Aan tafel is de Duitscher hongerig en zuizig, de Engelschman dronken, de Spanjaard gul, de Franschman keurig en de Italiaan matig.

De pracht blinkt bij de Duitschers uit in de vestingwerken; bij de Engelschen in de vloten; bij de Spanjaarden in de wapenen; bij de Franschen in de gasthoven en meubels, en bij de Italianen in de tempels.

Als men zich naar iemand wil informeren, vraagt men in Spanje: is het een groote van de eerste klasse? In Duitschland: heeft hij nog al wat in te brengen? In Frankrijk: is het een knap mensch? In Holland: heeft hij geld? In Engeland: wat voor mensch is het?

De mannen zijn meesters in Duitschland, vrienden in Holland, despoten in Engeland, medgezellen in Frankrijk, cipiers in Italië, tirannen in Spanje.

Als raadgever is de Duitscher langzaam, de Engelschman beslissend, de Spanjaard fijn en voorzigtig, de Franschman te voorbarig, de Italiaan scherpzinnig en vernuftig.

ER ZIJN MENSCHEN IN DE MAAN.

Of ten minste gelijksoortige schepselen, volgens de bewering van eenen Londenschen astronoom. Hij verhaalt: — dat hij, door middel van een' door hem zelven uitgevonden teleskoop en met behulp van een aantal apparaten, de waterplassen der maan dermate onder het bereik van het aardsch menschen oog heeft gebragt, dat hij niet alleen daarop vaartuigen, maar ook menschen gelijkende schepselen in dezelve heeft waargenomen. De vaartuigen hadden de gedaante van half doorgesneden dikbuikige vaten, en de varensgezellen bliezen dikke rookwolken van zich. Hij houdt derhalve zijne maanmenschen voor hartstogtelijke sigaren-rookers. Zelfs meent deze clairvoyant walvisschen gezien te hebben. Den 1 December des vorigen jaars zullen er 14 van deze visschen bij elkander gezwommen hebben. Deze maanzieke beroept zich daarbij op de getuigenis van zijne astronomische gade en astronomisch zoontje, welke beiden met hem door de rarekiek hebben gegluurd, en volkomen hetzelfde waargenomen.

Stand der Maan.

7	*September*	NIEUWE MAAN.
16	»	EERSTE KWARTIER.
23	»	VOLLE MAAN.
29	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijden.

		Hoog Water.		Laag Water.
7	*Zaturdag.*	's mor. 6-00	's av.	12 00
8	*Zondag.*	» 6-45	»	12 45
9	*Maandag*	» 7-30	»	1 30
10	*Dingsdag.*	» 8-15	»	2 15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.